

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

380. Qualiter potestas recipiendi resignationes competat Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

habent, vel etiam citra talem potestatem id speciale privilegium resignationes admittendi obtinuerunt. Host. in sum. tit. de renunc. §. cui sit renunciatio. Sylv. v. renunciat. q. 3. & alii occasionem accepisse videntur, generatim dicendi, resignationes coram illo fieri debere. à quo accepta fuerunt beneficia: nam non sunt intelligendi, quasi sic juxta SS. Canonum præscripta fieri necesse sit; sed quia ita plerumque fieri consuevit, ut idem, ad quos jure ordinario pertinet beneficia conferre, seu instituire beneficiarios, resignationes etiam accipiant, saltem simplicium, v. g. Canonatum, quos si capitulum independentè ab Episcopo confert, etiam eorum resignationes recipere solet, ut testatur praxis. Laym. loc. cit. & ex eo Pirh. cit. num. 69.

4. Denique hic observandum, dum dicitur, non posse recipi resignationem nisi ab eo, qui potestatem habet destituendi, id ita accipiendum; nisi habeat potestatem destituendi hunc ipsum resignantem hoc ipso beneficio, adeoque sit Superior istius resignantis respectu istius beneficii. atque ita non juvat, quòd sit Superior resignatarii, habeatque aliàs potestatem destituendi alios beneficiarios, vel respectu aliorum beneficiorum. Ita colligitur ex iis, quæ tradit Paris. cit. q. 10. num. 1. & 2.

Questio 379. Quid in hoc puncto recipiendi resignationes possit laicus?

1. Respondeo primò in genere: Renunciatio beneficii necessariò faciendà est coram Superiore Ecclesiastico, & nullatenus fieri potest coram laico eam recipiente, juxta c. quod in dubiis, ubi dicitur, quòd resignatio facta laico nullam obtineat firmitatem. Pirh. ad tit. de renunc. n. 68. Paris. l. 7. q. 9. nu. 1. juncto n. 7. & 8. laicus enim esse aut dici nequit Superior respectu clericorum & beneficiorum Ecclesiasticorum; cum ei nulla jurisdictio aut potestas competat in clericis, eorumque res & jura; quippe quæ ex objecto suo est potestas spiritualis, renunciatio autem, ut dictum, fieri debet in manibus Superioris. Pirh. loc. cit. Paris. cit. q. 9. n. 3. juncto n. 8. in fine. Hinc

2. Respondeo secundò: Fieri non potest in manibus Notarii laici, etiamsi is sit Notarius Camerae vel Cancellariæ Apostolicæ. Pirh. loc. cit. Paris. loc. cit. n. 10. & 11. citans Nav. in c. accepta. in solutione septime opposit. n. 34. Nam etsi hi Notarii Camerae habeant potestatem recipiendi consensus, non tamen admittendi seu auctorizandi resignationes. Paris. cit. n. 11.

3. Respondeo tertio: Etiam si laicus sit constitutus in maxima dignitate, v. g. sit Dux, Rex, aut Imperator, adhuc non potest recipere resignationes. Pirh. loc. cit. Paris. nu. 12. Barb. juris Eccles. c. 15. n. 10. citans Tusch. lit. R. concl. 165. nu. 1. & 2. Riccium &c. Nisi fortè ex privilegio habeat hanc potestatem recipiendi resignationes, qualiter eam habere potest. Paris. nu. 13. testans sic Proreges in regno Neapolitano habere in quibusdam beneficiis hanc potestatem recipiendi eorum resignationes ex privilegio dato in fundatione vel dotatione; qui tamè Proreges eas recipiant, ubi facta simpliciter, & si eorum resignatio fiat in favorem, non fieri nisi Romæ cum beneplacito Proregis.

4. Respondeo quarto: etiamsi laicus sit patronus, non posse adhuc recipere resignationes beneficiorum sui juris patronatus, sed & illa resigna-

P. Leuren, Fori Benef. Tom. III.

nanda non nisi coram Superiore Ecclesiastico cum consensu patroni laici; idque etiam si patronus sit Rex, & beneficium Episcopatus, aut hujusmodi Prælatura. Pirh. Barb. loc. cit. Paris. num. 14. citans Abb. in c. quod in dubiis, nu. 6. & alios quamplurimos.

Questio 380. Qualiter potestas recipiendi resignationes competat Papæ?

1. Respondeo primò: In genere competit Papæ potestas recipiendi resignationes quorumcunque beneficiorum in tota Ecclesia, & quocunque tempore. Paris. l. 7. q. 11. à n. 1. & l. 8. q. 7. à n. 1. Pirh. ad tit. de renunc. n. 70. cum communi, recipere siquidem resignationes, ut dictum, est jurisdictionis Ecclesiasticæ, ut Oldr. cons. 324. n. 4. apud Paris. cit. q. 11. n. 1. pertinetque ad eum, qui potestatem habet destituendi. Jam verò Papa absolutus est Dominus, Episcopus universalis Ecclesiæ, Superior in beneficiis omnes, jurisdictionem ac libertatem plenissimamque in beneficiis habens potestatem, adeoque potens quemcunque beneficiarium, etiam in maxima dignitate constitutum privare & destituere, uti singula hæc pluribus textibus & AA. testimoniis firmat Paris. loc. cit. Hinc

2. Respondeo secundò: potest recipere Papæ resignationes non solum in mensibus sibi reservatis, sed & in mensibus concessis locorum Ordinariis; siquidem facultas hac in parte Ordinariis per Papam concessa est cumulativè, non privativè. Pirh. loc. cit. Paris. cit. q. 11. n. 6. juxta dicta à nobis aliàs.

Questio 381. Quænam resignationes non nisi coram Papæ fieri possint?

1. Respondeo primò: Resignationes ad favorem fieri nequeunt nisi coram Papæ. Lott. l. 3. q. 14. n. 2. Pirh. de renunc. n. 76. Garc. p. 11. c. 3. n. 154. Rebuff. in pr. tit. de resign. condition. n. 1. & 14. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 54. contra Boerium, de pot. leg. q. unica. n. 111. Sot. de justit. l. 9. q. 7. a. 2. Covar. l. 1. var. c. 5. n. 5. apud eund. Barbof. n. 52. validam ac licitam censentes talem resignationem factam coram Episcopo, modò inter resignantem & resignatarium nulla conventio, aut temporalis repromissio interveniat. Rationem, cur à jure reprobetur talis resignatio, & prohibeatur, ne talis conditio, ex parte resignantis apponi, aut ab Episcopo aliòve prælato Papæ in inferiore recipi queat, colligi ait Barbof. loc. cit. num. 55. ex c. plerique. 8. q. 1. ubi Hilarius Papa decernit, ne beneficiarii in suum locum alios designare, subrogare, aut eis gratificari possint; quia, quæ Dei sunt, ab homine dari non possunt, sed auctoritate Ecclesiæ; unde constituere Pontifices pro regula, ne sanctuarium Dei hæreditario jure, aut sanguinis affectu, sed liberà electione deferatur. Rationem addit, quòd qui verè & absolute non est Dominus, sed tantum administrator, nequeat adijcere condiciones, per quas Domino præjudicatur aut successor gravetur; beneficiarius autem sui beneficii Dominus absolute dici nequeat, sed potius administrator, juxta c. 2. de donat. adeoque illi deservire, & liberè dimittere teneatur, juxta c. dilecto. de prob. Porro num talis resignatio facta coram inferiore Papæ sit simoniaca, controversatur inter AA. affirmativam tenent Lott. loc. cit. n. 9. & alii apud Barbof. loc. cit. n. 53. negat Barbof. ipse cum aliis, de quo inferius.

R 3

2. Respon-